

Det fremkomne Resultat er saaledes tilfredsstillende; det er første Gang i lang Tid, der kan fremlægges et Finanslovsforlag med Balance. Jeg tror tilmed at kunne sige, at dette Resultat ikke paa nogen Maade er fremkommet ved, at der er blevet pyntet paa Budgettet, eller ved, at Udgiftsforholdene i Aar har været exceptionelt gunstige. Lad mig se lidt nærmere paa disse Ting; det er af Vigtighed for at kunne bedømme hele den finansielle Stilling. Hovedpunktet er jo Indtægtsoverslaget; her har man nemlig altid mindre fast Grund under Fødderne end ved Overslaget over Udgifterne. Det første Spørgsmaal, der her rejser sig, er dette: Vil det Indtægtsoverslag, som ledsagede samtlige de forelagte og nu vedtagne Indtægtslove fra Samlingerne 1910—11 og 1911—12, kunne holde? Det er nemlig dette Indtægtsoverslag, der selvfølgelig ogsaa er benyttet ved Finanslovsforslagets Overslag over Indtægter og Udgifter. Jeg tror at kunne besvare dette Spørgsmaal med Ja. Jeg har ladet mig det være meget magtpaaliggende at beregne Indtægterne saa forsigtigt, at jeg kunde være nogenlunde sikker paa, at der ikke skulde fremkomme en mindre Indtægt. Meget strenge Kritikere vil maaske spørge: Men kan du nu ogsaa være sikker paa, at der ikke vil fremkomme en Merindtægt — for det er naturligvis ogsaa galt. Dertil vil jeg svare: at beregne den Slags Ting med fuldstændig haarfin Nøjagtighed er selvfølgelig umuligt. Vil man regne rigtigt, maa man regne saaledes, at der i gode Aar bliver mere, end man har beregnet, thi dette er ganske nødvendigt, hvis der i Stilstands- og Nedgangsaaer ikke skal blive mindre end beregnet. Saaledes tror jeg ogsaa, der her er anslaaet.

Med Hensyn til de i sidste Samling vedtagne Love, som jeg jo ikke behøver at opregne for de Herrer, da de vil være Dem alle i frisk Minde, er det ganske umuligt at sige noget om, hvorledes disse vil virke. Erfaringen viser endnu intet for Formue- og Indkomstskattens Vedkommende og for Cigaretafgiftens Vedkommende heller ikke, da den først traadte i Kraft den 1. Oktober. Men heller ikke for den forøgede Spiritusskat og Ølskat kan de foreliggende Erfaringer vise det mindste, thi paa Grund af den stærkt forlængede Kredit, vi gav saavel Brønderierne som Bryggerierne som en Art Vederlag, fordi man i ikke ringe Grad skadede disse Næringsveje ved at lægge en saa stærkt forøget Forbrugsafgift paa de Varer, de handler med — paa

Grund af denne forlængede Kredit er det klart, at man ikke kan bygge det mindste paa de allerede foreliggende Erfaringer, med Hensyn til hvad der er indkommet ifølge disse Love. Man kan altsaa kun tale om Erfaringer vedrørende de Indtægtslove, der er vedtaget i Samlingen 1910—11, og disse Erfaringer tyder alle paa, at der er regnet rigtigt, det vil sige, at der er regnet saaledes, at det — navnlig naar Hensyn tages til den Mindreindtægt, der altid i større eller mindre Grad er en Følge af Overgangen fra en ældre Beskatning til en nyere — vil kunne siges, at det har vist sig, at de i gode Aar som de nuværende har givet noget, om ikke meget mere end Overslaget, og derfor er man berettiget til at vente, at ogsaa naar Opgangen standser, og der kommer Stilstands- eller Tilbagegangstider, vil Beregningen kunne holde Stik. At det samme vil være Tilfældet med Indtægtslovene fra i Fjor, føler jeg mig overbevist om. Jeg skal blandt disse Indtægtslove fra de to forløbne Aar særlig nævne Loven om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, som har vist sig fuldt ud at holde Stik, og hvis ærede Medlemmer vil se paa den anslaaede Indtægt paa det Finanslovsforlag, jeg nu fremlægger, vil det vise sig, at selv efter at der er fragaaet et Afskrivningsbeløb, som andrager over 2 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., fremkommer der dog en Forrentning af den i Statsbanerne anbragte Kapital paa godt 2 pCt., hvilket er et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med den Forrentning paa knap 1 $\frac{1}{4}$ pCt., vi maatte anslaa i Fjor.

Hvad de gamle Indtægters Beregning angaar, har vi jo i det sidste Par Aar og ogsaa i Aar regnet med den ad statistisk Vej fastslaaede Gennemsnitsstigning fra Aar til Aar af Formue- og Indkomstskatten af 2 pCt., men i øvrigt har vi ikke diskonteret Fremtiden med Hensyn til forventet større Indtægter. Vi har ligesom tidligere holdt os til de Erfaringer, der er gjort. Ganske vist har vi udnyttet disse Erfaringer saa langt op i Tiden som paa nogen Maade muligt, til Eksempel for Told- og Forbrugsafgifternes Vedkommende helt op til 31. August. Men vi har ikke taget Hensyn til de gode Tider, vi mulig i Fremtiden kan haabe paa. Vi har hverken for disse Indtægters Vedkommende eller for andre af Konjunkturerne afhængige Indtægter — som f. Eks. Overskuddet af Statsbanerne eller Udbyttet af Stempel- og Tinglæsningsafgifterne — paa noget Punkt diskonteret de formodede Virkninger